

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความดีเป็นเรื่องของเราทำเอง

เวลานี้เรากำลังรบกับความทุกข์จนขั้นแค้นของเมืองไทยเรา จวนจะเข้าถึงจุดหลักชัยแล้ว ทองคำเราเวลานี้ได้ ๙,๑๒๕ กิโล หรือ ๑ ตัน ๑๒๕ กิโลแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๘,๘๐๐,๐๐๐ แล้ว นี่เราจะคืบหน้าต่อไปจนกระทั่งถึงหลักชัย คือทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน อันนี้ขาดไม่ได้ หลักชัยเราอยู่ตรงนี้ ขาดเท่าไรก็เรียกว่าไม่ถึงหลักชัย เสียชื่อเสียงของชาติไทยเรากู้ชาติบ้านเมืองไม่ถึงจุดหมาย เพราะฉะนั้นคำว่าไม่ถึงจุดหมายที่ควรจะต้องถึง ควรจะอยู่ในเงื้อมมือของพี่น้องชาวไทยเราเอาให้ได้นะ อย่าอ่อนแอ ผลที่ได้เหล่านี้ ได้จากความอุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายของพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศ เห็นประจักษ์แล้วเวลานี้ จวนจะเข้าถึงความสำเร็จตามความมุ่งหมายแล้ว

นี่ละเรื่องความอุตสาหะพยายามทุกอย่างย่อมเห็นผลๆ ทางซั๊กก็แบบเดียวกัน อุตสาหะพยายามทางซั๊กก็ซั๊กเรื่อยไป ได้แต่ความซั๊กๆ เกิดมาวันหนึ่ง เดือนหนึ่ง ปีหนึ่งนี้ ขวนขวายหาตั้งแต่ความซั๊ก จนมองหาตัวไม่เห็น มีแต่ความซั๊กเต็มเนื้อเต็มตัว ในปัจจุบันชาติมีชีวิตอยู่ก็มีแต่ความซั๊ก ยืน เดิน นั่ง นอน กินอยู่ปุวยอยู่กับความซั๊ก ความซั๊กกับความทุกข์มันอยู่ด้วยกัน เมื่อตายลงไปแล้วเราอย่าไปเข้าใจว่าความดีจะมาสวมตัวของเรา ให้เป็นคนดี ลบล้างความซั๊กทั้งหลายที่เราสร้างมาแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว ให้สลายหายไปนั้น เป็นไปไม่ได้

เราลบล้างต้องลบล้างด้วยความดี ความซั๊กที่ไหนไม่ดีให้พยายามลบล้างในตัวของเราเอง เช่นว่าปีใหม่ ปีเก่า อย่าพากันไปตีนมืดแจ่มนะ ให้ดูตัวเอง ปีใหม่ก็ตัวเรา ปีเก่าตัวเรา ความซั๊กตัวเราทำเอง ผลแห่งความทุกข์เป็นของเรา ความดีเป็นเรื่องของเราทำเอง ความสุขความเจริญเป็นของเรา ไม่ได้เป็นของมืดของแจ่ม ปีใหม่ ปีเก่าอะไร อย่าพากันตีนมืดปีนั้นปีนี้ ไม่ได้ตีนมืดที่ตัวที่จะแก้ไขตัดแปลง สิ่งบกพร่องในตัวของเราก็ไม่เกิดประโยชน์ ตีนมืดให้ตีนมืดความดี สลัดความซั๊กลงไปโดยลำดับ

วันนี้เราบกพร่องอะไร พยายามแก้ไขจุดบกพร่อง ความสมบูรณ์จะหนุนขึ้นมาในเวลานั้น ถ้าเรามีตั้งแต่ทำความซั๊กอย่างเดียวนิดเดียวไม่ดีเลย ให้เราเอาตัวอย่างพระพุทธรูปเจ้ามาเป็นลูกเป็นหลานท่าน ไม่ได้หมายถึงว่าจะให้ได้แบบท่านทุกกระเบียด ให้ได้แบบลูกศิษย์มีครู ลูกมีพ่อแม่ แม่ ไม่ใช่ลูกอนาถา พ่อแม่ก็ตายจาก แล้วเหลือตั้งแต่กำพร้าว สร้างแต่ความซั๊กซั๊ก

ลามกก็จมกันไปหมดทั้งครอบครัว เราเป็นลูกมีพ่อแม่ต้องฟังเสียงพ่อเสียงแม่ เราเป็นลูกชาวพุทธเราต้องฟังเสียงอรรถเสียงธรรมของพระพุทธเจ้า เสียงกิเลสตัณหาที่มันแทรกมากับธรรมเป็นเงาเทียมตัวที่จะทำให้ลายธรรม คือทำลายตัวเราเองนั้นมันแทรกอยู่ตลอดเวลา

ให้ท่านทั้งหลายระงับดับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งมีอยู่กับตัวของเรา เราจะตีวันตีคืนเป็นลำดับ ลำดา ถ้าจะปล่อยเนื้อปล่อยตัวไปเรื่อย ๆ คนเราถ้าเลิกละเพราะการปล่อยเนื้อปล่อยตัว โลกนี้ไม่ต้องมีครูมีอาจารย์ ไม่ต้องมีแบบมีฉบับ ความชั่วคือกิเลสมันเป็นแบบเป็นฉบับ มีกำลังที่จะจุดลากสัตว์โลกทั้งหลายให้ลงสู่ทางต่ำอันเป็นความทุกข์ ความลำบากตลอดไป เพราะฉะนั้นผู้ที่ต้องการความดีต้องมีแบบมีฉบับอันดีงามมาก้าวเดิน ดำเนินตามนั้น ให้พยายามตัดแปลงตัวเอง

เราอยู่เฉย ๆ การปล่อยเนื้อปล่อยตัวตามอารมณ์ซึ่งมีมาดั้งเดิม ไม่มีแบบฉบับอันดีงามเข้ามาคัดค้านต้านทานและลบล้างกันแล้ว เราจะหาความดีไม่ได้ จึงต้องให้พยายามความดีให้ดูตัวจิตใจนี้แหละสำคัญ มันจะคิดเรื่องดีเรื่องชั่วอยู่ภายในใจ ให้เราแก้ไขตรงนี้ที่ท่านสอนให้ภาวนา คือดูหัวใจซึ่งเป็นมหาเหตุที่จะคอยคิดคอยปรุงเรื่องดีเรื่องชั่ว ส่วนมากมีตั้งแต่เรื่องชั่ว เรื่องปล่อยเนื้อปล่อยตัว เพราะกิเลสมีอำนาจครองหัวใจ ธรรมเมื่อเราไม่ได้นึกน้อมนำมาใช้ มาให้เป็นประโยชน์ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

เหมือนอย่างโจรเข้ามาปล้นบ้าน ศาสตราอาวุธของเรามีเต็มบ้านของเรา แต่ไม่หยิบมาต่อต้านกันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ปล่อยให้โจรมาขโมยสิ่งของสมบัติเงินทองที่มีค่าของเรา ไปจนกระทั่งหมดเนื้อหมดตัว ก็หมดไปจริง ๆ ถ้าเราไม่ต่อต้านกัน นี่ก็เหมือนกันถ้าเราจะปล่อยให้โจรมารหรือมหาโจร คือกิเลสที่มีอยู่ในใจปล้นเนื้อปล้นตัวของเรา จุดลากไปตามแต่ความชั่วลามกจากเปรต วัน คืน ปี เดือน จนให้แต่กิเลสเอาไปถลุงเสียทั้งหมดด้วยความชั่วทั้งนั้น ๆ เราจะหาความดีติดเนื้อติดตัวเราไม่ได้ ความดีต้องเป็นเราหาเอง เราเป็นผู้รับผิดชอบตัวของเรา

ท่านสอนไว้เป็นบาลีว่า นตฺถิ อตฺตสมฺ ปมฺ ความรักอื่นใดไม่เสมอกับความรักตนเอง ความรักตนนี้สำคัญ สำคัญมาก เรารักตัวของเราต้องรักความดีงาม ซึ่งจะเป็นเครื่องส่งเสริมตัวของเราให้ดีมีความสุข ความเจริญ นี้เรียกว่าคนรักตัว รักตัวด้วยความชั่วช้ำลามก หาพินหาไฟมาเผาผลาญตัวเองก็ฉิบหายไปทั้งคนนั้นแหละ ให้พากันระมัดระวัง ศาสนาคือคำสอนของพระพุทธเจ้านี้เลิกละแล้ว ให้พากันยึดเข้ามาปฏิบัติ ขมก็ให้กลืน

มันจะขม จะเผ็ด จะร้อน ขนาดไหนกลืนเข้าไปเถอะ คุณค่าจะเกิดขึ้นจากความขมเป็นยา
นั้นแหละ

หวานนั้นมันเป็นพิษ อย่าไปหาเรื่องของกิเลสที่ว่าหวานๆ นั้นเข้ามาใส่ตัว จะเผาตัว
ของเรา คนเราดีด้วยการฝึกฝนอบรม ไม่ใช่ดีด้วยการปล่อยเนื้อปล่อยตัว คำสอนนี้เป็น
เครื่องชำระล้างสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ให้ดีทั้งนั้นๆ เป็นกฎ เป็นแบบ เป็นฉบับ เพื่อสร้างคนให้ดี
แต่กิเลสมันก็แบบฉบับในหลักธรรมชาติของมัน สร้างคนให้ชั่วช้าลามก จนกระทั่งมีตั้งแต่
ความทุกข์ทั้งวันทั้งคืน อยู่ในโลกนี้ก็มีความทุกข์ ทั้งๆ ที่เขามีความสุขความเจริญ เราก็มี
แต่ความทุกข์เต็มตัว เพราะเราสร้างแต่ความทุกข์ ท่านผู้มีความสุขเพราะท่านสร้าง
ความสุข ปรบรากับสิ่งไม่ดีทั้งหลายออกเป็นลำดับลำดับ

นั้นแหละดีด้วยการฝึกนะ ไม่ได้ดีด้วยการปล่อยเนื้อปล่อยตัว ให้พากันหักห้าม
ความอยาก ความทะเยอทะยานของตน ส่วนมากมักเป็นภัย อยากไปในทางไม่ดีทั้งนั้น
แหละ ส่วนความดีนี่ฝืนความอยากนั้นละ ไม่ทำตาม ๆ หลายวันหลายคืนก็ค่อยชินเข้ามา
ชินเอง ต่อไปจะทำความดีงามนี้ราบรื่นไปเลย จะทำความชั่วนี้ฝืนภายในใจ ทั้งๆ ที่แต่ก่อน
การทำความชั่วนี้ราบรื่นไปเลย แต่อ่านจแห่งความดีเข้าลบล้างกัน เลยทำความดีอย่าง
ราบรื่น ความชั่วขัดข้องภายในใจ ไม่ปลงใจที่จะทำ นี่แหละฝึกไปนานๆ ก็เป็นนิสัย

อย่างพระท่านตั้งใจมาบวช มุ่งอรรถมุ่งธรรมจริงๆ แล้ว ท่านจะมีการระมัดระวัง
ตั้งแต่ขณะที่บวชตลอดไป ไม่ชินชากับการรักษาตัว รักษาศีล รักษาธรรม ให้มีศีลเต็มตัว
ธรรมก็มีความอุตสาหะพยายาม วิริยธรรม คือความพากเพียร ขันติธรรม อดทนทำ
ในทางที่ถูกที่ดี ต่อไปก็ค่อยชินไปๆ การคัดค้านต้านทานความชั่วทั้งหลาย ซึ่งเราเคยทำมา
แต่ก่อนนั้นค่อยเบาบางไปๆ ไม่ต้องได้คัดค้าน แล้วก็ราบรื่นไปเลย ผลปรากฏเป็นความสุข
เย็นใจ นี่คือผู้รักษาตัวด้วยศีลด้วยธรรม จะเป็นความดีงามหาที่ต้องดีไม่ได้ พระพุทธเจ้า
ทรงทำเป็นพยานของพระองค์ชัดเจนแล้วมาสอนโลกให้เป็นคนดีตัวอย่างอันดีงาม ตามฐานะ
ของสัตว์โลกที่จะรับไปได้มากน้อยเพียงไร เราเป็นสัตว์โลกก็ควรจะอุตสาหะพยายามปฏิบัติ
ตามพระองค์ จะเป็นคนดีเป็นลำดับลำดับไป ปฏิบัติตนด้วยศีลด้วยธรรม ทำคนให้ดีอย่าง
นั้น ให้จำเอา

อย่างที่พระท่านปฏิบัติ ที่ว่าเป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเรานั้น ล้วนแล้ว
ตั้งแต่ท่านผู้ปรบรากับความชั่วช้าลามกที่ฝังใจอยู่ด้วยกันนั้นแหละออกเป็นลำดับลำดับ จน
กลายเป็นผู้เลิศเลอทั้งๆ ที่เป็นมนุษย์ด้วยกัน สังขารร่างกายธาตุ ๔ เป็นเหมือนกัน แต่
จิตใจของท่านเป็นธรรมทั้งแท่ง เพราะท่านชกฟอกขัดถูอยู่ตลอดเวลา ใจก็มีความสว่างไสว

กลายเป็นสรวงของพวกเราได้ นี่เราก็พยายามชักพอกความไม่ดีของเรา ให้เป็นสรวงของ เราโดยทางที่ดี สรวงของเราเองนั้นได้แก่เราปฏิบัติตัวเราให้เป็นคนดี อยู่ที่ไหนก็อบอุ่น เย็นใจสบายใจ นี่เป็นสรวงแล้วนะ ความดีนั้นจะมาเป็นสรวงของพวกเรา

ความชั่วเป็นภัยต่อสัตว์โลกทั่วๆ ไป ความดีเป็นคุณต่อสัตว์โลกเช่นเดียวกัน ให้พากันอุตสาหะพยายามปฏิบัติ อย่าปล่อยเลยตามเลย นิสสัยการปล่อยตัวนี้มันมีประจำอยู่ทุก หัวใจสัตว์ ถ้าไม่มีอรรถมีธรรมความดีงามเข้ามาแก้ไขตัดแปลงแล้ว จะชั่วไปเรื่อยๆ จนกระทั่งจม ตายไปเลย ชาตินี้ก็ชั่ว สร้างแต่ความชั่ว ชาตินี้หน้าเสวยแต่ความทุกข์ มันต่างกันนะ ชาตินี้สร้างความชั่ว สร้างทั้งวันทั้งคืน ถือว่าเป็นของดิบของดีทั้งๆ ที่เป็นของชั่ว ก็เป็นผลชั่วขึ้นมาในตัวของผู้สร้าง สร้างไม่หยุดไม่ถอยกระทั่งถึงวันตาย ได้ความทุกข์ ขนาดไหน พิจารณาซิ มีตั้งแต่สร้างมา หวานเข้ามา กวานเข้ามา ขนเข้ามาทุกวันไม่มี ทางออก มีแต่ทางเข้าๆ ความทุกข์ทั้งหลายก็เต็มตัวของเรา ถ้ามีทางออกก็เรียกว่ากำจัด ด้วยความดีงาม กำจัดด้วยอรรถด้วยธรรม ความทุกข์ก็จะไม่พอกพูน ความดีก็จะเด่นขึ้นๆ เรื่อยๆ

อย่าพากันสร้างตั้งแต่ความชั่ว เหมาตั้งแต่ความทุกข์ ทั้งๆ ที่ยังไม่ตายก็เหมาไว้ ปัจจุบันนี้ด้วย แล้วอนาคตก็เป็นความทุกข์เต็มตัว ความทุกข์ที่เราเสวยอยู่ในชาตินี้ มีมากมี น้อยเพราะการทำความชั่วของเรานั้น มีชั่วอายุเราเท่านี้ไม่ได้ยืดยาวอะไรเลย แต่ความทุกข์ ในเมืองผีนั้น เป็นความทุกข์ที่ยืดยาวหลายร้อยเท่าพันทวีกับเวล่ำเวลาที่เรานั่งอยู่ที่นี่ เช่น เราเสวยอายุด้วยความชั่วนี้ไป ๕๐ ปี ๖๐ ปีเราตาย อายุอันนี้กับทุกข์อันนี้ก็ดับในชาตินี้ แต่ ไปแผลงฤทธิ์ขึ้นในชาติหน้าเป็นร้อยๆ คุณขึ้นไป ความทุกข์ทวีคูณขึ้นไป นี่ละท่านถึงบอกว่าผู้ตกรกนั้นตั้งกัปตั้งกัลป์ ก็คือมันขยายตัวไปเองไม่ใช่จะลดลง ขยายตัวไปเรื่อยๆ ตกรกในเมืองผีก็นาน ติดคุกติดตะรางในเรือนจำเท่านั้นปีเท่านั้นปี อย่างมากก็ว่าติดคุกติด ตะรางตลอดชีวิต ครั้นไปทำความดีงามให้แก่ทางเรือนจำแล้ว ผลก็ค่อยได้ขึ้นมาและลด โทษลงไปไม่ถึงตลอดชีวิต ก็ออกจากคุกจากตะรางได้

อันนี้เราไปทำความชั่วแล้วไปตกรก มันก็ยืดยาวเข้าไปอีก เรื่องที่ว่าตลอดไปไม่มี ไม่ว่าจะรอกหลุมไต่ นานนั้นยอมรับกันว่านาน ตามอำนาจแห่งกรรมของสัตว์ และกรรมดี กรรมชั่วนี้ก็เป็นกฎอนิจจัง มีความเปลี่ยนแปลง ช้าหรือเร็วเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผู้ตกรกหมกไหม้จึงพ้นขึ้นมาได้ ถึงจะกักกัปกัลป์ก็มีทางพ้นได้ เหมือนเขาติดคุกติดตะรางว่า ตลอดชีวิตอย่างนี้ ก็มีทางพ้นมาได้ พ้นมาแล้วถ้ากลับเนื้อกลับตัวดี ก็ไม่ถูกเขาจับไปติดคุก ติดตะรางอีก ถ้าไปทำชั่วซ้ำเข้าไปอีกก็กลายเป็นลูกพีในเรือนจำ ตายอยู่ในเรือนจำ เป็นเปรต

เป็นผีเฝ้าเรือนจำอยู่นั้น อันนี้ทำตั้งแต่ความชั่วช้าลามก ตกลงไปนรกแล้วก็จะไปเป็นผีเฝ้านรก ผีที่ไหนจะยิ่งกว่าผีแห่งความชั่วที่เราตกนรกอยู่แล้วนั้น

ให้เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้า นรกพระองค์ทรงทราบ ทรงรู้ทรงเห็นประจักษ์พระทัยด้วยกันทุกๆ พระองค์ บรรดาพระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก็พระองค์นับไม่ได้เลย มีความรู้ความเห็นในสิ่งเหล่านี้เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นท่านแสดงไว้จึงแสดงแบบเดียวกัน คือพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาแต่ละพระองค์นี้ มารู้อะไรเห็นสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลาย คือฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ฝ่ายชั่วมันคือบาปกรรม ทำสัตว์ทั้งหลายให้เกิดเป็นเปรตเป็นผี เป็นสัตว์นรก จนกระทั่งถึงตกนรกก็กักปี้กักบี้ นี่เรื่องของเมืองผี พระองค์ก็ทรงทราบทุกๆ พระองค์ เห็นประจักษ์พระทัย ตลอดถึงความดี คนที่สร้างความดีแล้วมาเกิดเป็นมนุษย์ เป็นเทวบุตร เทวดาอินทร์พรหม พระองค์ก็ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างตามสิ่งที่มีที่เป็นทั้งหลาย แล้วนำมาสั่งสอนสัตว์โลกด้วยความเมตตา

สิ่งใดที่ชั่วก็สอนสัตว์โลก ห้ามไม่ให้ทำ ถ้าทำลงไปแล้วก็เท่ากับตัวของเรานั่นด้านทะเลาะเข้าหาพิณหาไฟ แล้วก็จมลงในนรก นี่ท่านก็นำมาสอนหมด ความชั่วอย่าทำ เป็นทางแห่งความทุกข์ทั้งหลาย จนกระทั่งถึงตกนรกหมกไหม้ ความดีให้พากันพยายามสร้างตถาคตทุกๆ พระองค์สร้างความดีทั้งนั้นถึงได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าเพราะการสร้าง ความชั่วช้าลามกทั้งหลาย พระองค์ก็ทรงสอนให้สร้าง ความดี แม้จะไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า ไม่ได้ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ความสุขความเจริญ ความดีบดีย เป็นสิ่งที่สัตว์โลกปรารถนาและต้องการทั่วหน้ากัน ทางที่จะให้สมหวังก็คือการทำ ความดี ชำระความชั่ว ให้ดีขึ้นเป็นลำดับๆ ตามที่ท่านสอนไว้นั้นแล

คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่มีอะไรที่ให้เกิดความสงสัย คือกลับตาลปัตรกันว่า บาปมี ท่านสอนว่าบาปมี เราพลิกตาลปัตรก็ว่า บาปไม่มี นี่คือความผิดของเราไม่ใช่ความผิดของพระพุทธเจ้า ว่านรกมี สวรรค์มี แต่เราลบล้างว่านรกสวรรค์ไม่มี นี่ก็เป็นความชั่ว ความผิดของเรา ไม่ใช่ความผิดของพระพุทธเจ้า ให้พากันจำอันนี้ เราเดินทางเป็นทางสอง แพร่ง ทางหนึ่งไปทางดี ทางหนึ่งไปทางชั่ว พระองค์สอนไว้หมดทั้งทางชั่วทางดี ให้เราเลือกเฟ้นในตัวของเรา ก้าวเดินในทางที่ถูกที่ดี ที่ท่านสั่งสอนและส่งเสริมให้ดี ให้ปฏิบัติ ตามนั้น

สิ่งใดที่พระพุทธเจ้าทรงหวงห้ามอย่าฝืนทำ ความผิดจะเป็นของเราทั้งนั้น ไม่ได้เป็น ความผิดของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนห้ามปราม แล้วกลับผิดพลาดไปเสียอย่างนี้ ไม่มีในพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ความฝ่าฝืนของคนมีกิเลสก็คือพวกเรา มีตั้งแต่เรื่องความผิดความ

พลาดอยู่ตลอดไป ให้นำธรรมเข้ามาทางแล้วก็ปฏิบัติ ทุกข์ยากลำบาก เราเกิดในท่ามกลางแห่งความทุกข์ความสุข ย่อมมีเป็นธรรมดา แต่ทุกข์ขอให้ทุกข์เพื่อเป็นความสุข เช่นคนอุตุส่าห์พยายามสร้างความดีงามทั้งหลายก็ต้องมีทุกข์เหมือนกัน แต่ผลที่เกิดขึ้นหลังความทุกข์นั้นเป็นความสุขความเจริญ คนสร้างความชั่วก็เป็นทุกข์ ตายไปก็เป็นทุกข์ ผลเป็นทุกข์ตลอด ให้เราเลือกเฟ้นเอา

ทุกข์ยากลำบากก็ต้องทนคนเรา ไม่เช่นนั้นหาความดีไม่ได้นะ มีแต่นอนฝันกันอยู่เฉยๆ ฝันอยากได้ดิบได้ดีด้วยความฝันอย่างนั้น โลกนี้ฝันกันได้ทั้งนั้น แต่ไม่เห็นเป็นผลเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นจึงสรุปความลงไปว่า เราเป็นลูกชาวพุทธ ให้เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนไว้แล้วโดยถูกต้อง อย่าฝ้ออย่าฝืน จะเป็นการทำลายเรา ผู้ผิดเป็นเรา ความผิดเป็นของเรา ความทุกข์เป็นของเราไม่ได้เป็นของพระพุทธเจ้า ผู้สั่งสอนไว้แล้วด้วยความถูกต้อง ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้แล้วโดยชอบ ท่านไม่ได้ผิด ท่านดีเพราะปฏิบัติตามสิ่งดีงามทั้งหลายต่างหาก ท่านไม่ได้ดีเพราะทำความชั่ว เราอย่าไปแหวกแนวทำความชั่วเพื่อหวังความดีความดี จะมีแต่พินแต่ไฟทั้งนั้น ให้พากันจดจำเอาไว้

นี่ก็กำลังรบรากับกับความทุกข์ความจนในเมืองไทยของเรา อุตุส่าห์พยายามมาตลอดจนกระทั่งถึงได้ทองคำน้ำหนักตั้ง ๙ ตันกว่าแล้ว ดอลลาร์ก็เกือบสิบล้านแล้วเวลานี้ก็คือผลแห่งความพยายามของพี่น้องชาวไทยเราได้ประจักษ์อยู่แล้ว ให้ต่างคนต่างพยายามมีมากมีน้อยบริจาคลงไป หลายครั้งหลายหนก็มากมูนขึ้นมา แล้วก็เต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงขั้นพอตัวได้ ให้พากันพยายาม

สำหรับหลวงตานี้ก็ได้อุตุส่าห์เต็มเม็ดเต็มหน่วยกับพี่น้องทั้งหลาย ในชีวิตนี้เราก็เคยได้พูดแล้วว่า ความทุกข์ของเรานี้มีอยู่สองครั้ง ชีวิตเป็นฆราวาสไม่เห็นปรากฏ ไม่แปลกประหลาดอะไร เขาทุกข์เราทุกข์ธรรมดา ไม่เป็นที่สะดุดจิตใจเหมือนความทุกข์ที่หนึ่ง ฆ่ากิเลสภายในตัวของเรา ทุกข์อันนี้ถึงใจมากทีเดียว เรียกว่าสะเทือนใจมาตลอด เมื่อพัดกับกิเลส เป็นความทุกข์สุดขีดสุดแดน ผลแห่งการอุตุส่าห์พยายามจนกระทั่งเราได้รับความทุกข์สุดขีดสุดแดนนี้ก็เป็นที่พึงใจ หาที่ตำหนิไม่ได้แล้ว

ธรรมที่มาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้สอนด้วยความแน่ใจ แม่นยำ ไม่สงสัย เราจึงสอนด้วยความไม่สะทกสะท้าน ประหนึ่งว่าสิ่งที่เรานำมาสอนนั้น อยู่ในเงื้อมมือหรือในฝ่ามือของเรา แบออกเมื่อไรก็เห็น นี่เห็นไหมธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน เหมือนอย่างนั้นแหละ เราสอนโลกเราพูดจริงๆ เวลาเม็ดดำกำตา สอนตัวเองก็ล้มลุกคลุกคลานจะสลับสไลบางครั้ง ถูกกิเลสมันตะมะมันถึมันยัน แต่ความอุตุส่าห์พยายามไม่หยุดไม่ถอยนี้ก็เกิดผล

ขึ้นมา ผลสุดท้ายจนกระทั่งเป็นที่แน่ใจ ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่สงสัยสิ่งใด ใครจะว่าเราโอ้อวด อันนั้นเป็นหมาเห่าฟ้า เราไม่ถือมาเป็นอารมณ์ยิ่งกว่าการปฏิบัติดีให้เห็นผลเป็นที่พอใจ เราก็นำมาจากผลเป็นที่พอใจและแม่นยำไม่ผิดพลาดมาแล้วนั้นในตัวของเราเอง นี่แหละนำออกไปสอนโลกด้วยความแน่ใจ

การดำเนินมาโดยลำดับจนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทาง ไม่มีอะไรที่จะก้าวเดินต่อไปอีกแล้ว เราพูดอย่างตรงไปตรงมาตามธรรมของพระพุทธเจ้าที่เป็นธรรมแม่นยำตรงไปตรงมา เราไม่สงสัยโลกนี้ เกิดมาก็กี่ปีกี่กาลเราได้เกิดมาพอแล้ว นับไม่ได้ในภพในชาติของตัวเอง สับเปลี่ยนวนเวียนกันมา ภพนั้นเป็นสัตว์ ภพนี้เป็นคน ภพนั้นเป็นเปรต ภพนี้เป็นผี ภพนั้นเป็นสัตว์นรก หลุมนั้นหลุมนี้เที่ยวตกอยู่ ไปสวรรค์ชั้นพรหมก็ไปมากี่ครั้งก็หน เหมือนขึ้นบันไดลงบันไดก็ประจักษ์ในหัวใจตัวทองเที่ยวเคยสัมผัสสัมพันธ์มาแล้วนี้ทั้งนั้น เวลาประมวลจากการปฏิบัติธรรม ความรู้เป็นร่องรอยแห่งความเกิดตายของเจ้าของทั้งดีทั้งชั่วเป็นมาอย่างไรก็ไม่เคยรู้เคยเห็น เวลาธรรมกระจ่างขึ้นกับใจแล้วร่องรอยของตัวเองจะไม่เห็นได้ยังไง

ถ้าเป็นเท่าก็เราเหยียบมาด้วยฝ่าเท้าของเรา จนฝ่าเท้าแบนฝ่าเท้าแตกมาก็กี่ปีกี่กาลแล้วเราจะลบล้างได้ยังไงว่าเราไม่เคยก้าวเดิน เราไม่เคยสัมผัสความสุขความทุกข์ทั้งหลายเหล่านี้ เป็นแต่เพียงว่ากิเลสปิด กลบรอยๆ มา ได้รับความทุกข์มากน้อยก็กลบรอยมาไม่ให้เห็นให้รู้ จึงประหนึ่งว่าความเป็นมาของเราไม่มี เราไม่เคยเกิดที่ไหน ฟังมาเกิดหนเดียวนี้ ตายแล้วก็สูญไปเลย คือลบไปหมด ผ่านมาก็กี่ปีกี่กาลทั้งความสุขความทุกข์ส่วนมากมีแต่ความทุกข์เราก็จำไม่ได้ มาปัจจุบันนี้ตั้งแต่เกิดมานี้เราได้รับความสุขความทุกข์มากน้อยเพียงไร เรายังพอระลึกได้อยู่ ถึงเช่นนั้นมันก็ไม่เข็ดหลาบในความทุกข์ที่ตนเคยโดนมาแล้ว และข้างหน้าก็ปฏิเสธอีกในหัวใจที่มีตบอด ตายไปแล้วนี้สูญก็มี ว่าไปสวรรค์นิพพานมันก็ไม่ยอมเชื่อ

นี่ละจิตใจที่มันมืด แต่เวลากิเลสตัวมืดบอดปิดบังจิตใจไว้ไม่ให้เห็นความเป็นมาของเรา มันได้จำขึ้นที่หัวใจ ใจดวงนี้เป็นนัยทองเที่ยวไปที่ไหนชอกแซกซิกแซก มันรู้ไปหมดใจดวงนี้ เหมือนดังพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นศาสดาสอนโลกให้ได้ทราบอย่างชัดเจนว่า ปฐมยาม ทรงบรรลุธรรม คือท่านบำเพ็ญในคืนจะตรัสรู้ นั้น ปฐมยาม คือยามต้นนี้ทรงบรรลุพุทฺเพนิวาสนุสสติญาณ คือพระองค์ทรงระลึกชาติย้อนหลังไปได้มากมายขนาดไหน นำมาเป็นธรรมสังเวชในความท่องเที่ยวของตน ทั้งสุขทั้งทุกข์ ทั้งขึ้นทั้งลง ขึ้นหมายถึงทำ

ความดี ทั้งลงก็ลงไปสู่ความชั่วเท่าไรก็ไม่ทราบ พอบรรลुरुธรรมนี้ปั้งขึ้นมาเท่านั้น ทรงทราบ ได้ตลอดทั่วถึง

มัชฌิมยาม ทรงบรรลุ จุดอุปปาตญาณ คือทรงรู้ความเกิดความตายของสัตว์ทั้งหลาย ทั่วแดนโลกธาตุนี้เป็นเหมือนเราหรือไม่ เมื่อทรงทราบแล้วยิ่งมาก จนอดทนระอาใจ สลดสังเวชในภพของสัตว์ทั้งหลายแต่ละราย ๆ นี้ ก็เหมือนกับพระพุทธเจ้าที่เคยเกิดตายกองกันมาเป็นลำดับ สัตว์โลกแต่ละราย ๆ ก็ตายกองกันมาเป็นลำดับลำดับมา ทรงรู้เห็นชัดเจนแล้วจึงทรงย้อนเข้าสู่สาเหตุที่พาให้สัตว์เกิดอย่างนี้ทั้งเขาทั้งเรา ตายกองกันอยู่อย่างนี้ทั้งเขาทั้งเรา เป็นมาเพราะอะไร อะไรเป็นสาเหตุ จึงเหมือนกันกับเราจับปลายเถาวัลย์ ตามเข้ามาหาต้นลำของมัน หากอของเถาวัลย์นั้น มันเลื้อยออกไปไกลแสนไกล ตามนั้นเข้ามาก็มาถึงต้นตอถึงกอของมัน จึงถอนรากขึ้นมาที่กอเถาวัลย์นั้น

พอเถาวัลย์ถูกถอนรากถอนโคนขึ้นมาแล้ว เถาวัลย์ทั้งหมดมันจะเคยเลื้อยไปไหน ไกลไกลก็ตาม มันก็ตายไปด้วยกัน ขาดสะบันไปด้วยกันหมด นี่พระองค์ทรงพิจารณา กอแห่งเถาวัลย์คือ อวิชชาปจฺจยา สงฺขารานี้ละมันพาให้เป็นเถาวัลย์ คือให้สัตว์โลกตายกองกันอยู่ยัดเยียด ยืดยาวขนาดไหนไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ เป็นเถาวัลย์ไปเรื่อย ๆ ทรงย้อนเข้ามาสู่ต้นตอของมัน สู่กอของมัน ถอนพรวดขึ้นมาหมด เถาวัลย์มีเท่าไรตายหมดเลย พระองค์ทรงพิจารณานี้ก็ได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นมา แล้วนำสิ่งเหล่านี้มาสอนโลกตามหลักความเป็นจริงไม่มีผิดมีพลาด แล้วสัตว์โลกไม่ยอมรับ ลบล้างความรู้ที่เป็นความถูกต้องของพระพุทธเจ้าทั้งหมด บางสัตว์บางส่วนลบล้างเสียทั้งหมดเลยก็มี ผู้นี้จมไปเลย

นี่ก็เคยเป็น เวลาได้พิจารณาเพิ่มเติมกำลังความสามารถ เราไม่มีความรู้มากดังพระพุทธเจ้าก็ตาม ภูมิแห่งความรู้ของเราก็มีประจำใจเหมือนกันจากการบำเพ็ญของเรา ผลที่ได้จะปฏิเสธได้ยังไง ไม่มากเหมือนพระพุทธเจ้าก็ได้ตามภูมิแห่งลูกศิษย์ของศาสดายืนยันภายในตัวของเราเองได้ไม่ต้องไปถามใคร นี้ได้ปฏิบัติมาผลก็เป็นอย่างนี้ดังที่เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะฉะนั้นการสอนโลกเราจึงไม่มีทางสงสัย สอนด้วยความถูกต้องแม่นยำทุกแห่งทุกมุม ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่ออันนั้นเป็นกรรมดีชั่วของสัตว์ต่างหาก การสอนนี้สอนด้วยความถูกต้องแม่นยำโดยลำดับลำดับมา

ความทุกข์แสนสาหัสก็อยู่ในภพชาติแห่งความเป็นพระนี่หนักมากที่สุด หลังจากนั้นผ่านพ้นไปได้ หรือว่าลงเวทีแล้ว ฟาดกิเลสเผาศพกิเลสให้แหลกแตกกระจายเป็นเก้าเป็นถ่านมาหมดแล้ว เหลือแต่ธรรมทั้งแท่งบนหัวใจที่เรียกว่าธรรมธาตุ จึงได้นำธรรมอันนี้มาสอนโลกสงสารโดยลำดับลำดับมา ตั้งแต่พระณเรเป็นเบื้องต้น อยู่ในป่าในเขา ขยายตัวออกมา

จนกลายมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่านำชาติ เพื่อกู้ชาติไทยของเราที่จะล่มจะจมไปด้วยกันทั้งประเทศเขตแดน ให้ฟื้นขึ้นมาๆ นี่จึงเป็นความทุกข์อันดับที่สอง ไม่ได้หนักมาก เหมือนความทุกข์อันดับแรกที่ทำกิเลสซึ่งเป็นตัวมหากัณฑ์ ตัวเสนียดจัญไร ตัวฉลาดแหลมคม ไม่มีใครจะลบล้างหรือทำลายมันได้อย่างง่าย ๆ มีพระพุทธเจ้า พระสาวกเท่านั้นที่ทำลายกองทัพมหากัณฑ์ของกิเลส ให้พังลงจากพระทัยและจากใจ กลายมาเป็น พุทธัง อมมัสสัณเฑาะฏ สรรณัง คัจฉามิ ของพวกเราได้ชัดเจน มีพระพุทธเจ้าเท่านั้น

นี่ก็ได้ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ ไม่สงสัยปฏิบัติของตัวเองว่าปฏิบัติอย่างไรจึงได้ผลมาอย่างนี้ จึงได้นำธรรมเหล่านี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย จากความแน่วใจแจ่มแจ้งของตัวเอง ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายผู้ได้ยินได้ฟังแล้วนำไปปฏิบัติ จะได้เป็นสิริมงคลแก่ตน จากการปฏิบัติได้มากน้อย ที่สืบเนื่องมาจากครูบาอาจารย์แนะนำสั่งสอนไว้แล้ว นี่เป็นวาระที่สองได้สอนพี่น้องทั้งหลาย และการนำวัตถุต่าง ๆ เข้าสู่คลังหลวงอันเป็นหัวใจของชาติเราก็คงได้พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วย พี่น้องทั้งหลายก็อุตสาหะพยายามกัน เดินตามอรรถตามธรรมที่หลวงตามาสั่งสอน ผลที่เป็นสิริมงคลมหามงคลก็เต็มต้นขึ้นมา จนกระทั่งเวลานี้ทองคำจะได้ถึงจุดหมายปลายทางคือ ๑๐ ต้นแล้ว ดอลลาร์ก็ใกล้ถึง ๑๐ ล้านแล้ว ด้วยความตะเกียกตะกายตามครูตามอาจารย์ตามอรรถตามธรรมของพี่น้องทั้งหลาย ผลเห็นประจักษ์

ต่อจากนี้ไปก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตสาหะพยายาม ผลที่ได้มาแล้วจากความพยายาม ผลที่จะได้ต่อไปจะไม่พ้นจากความอุตสาหะพยายามของเราทุกท่าน แล้วเราก็จะได้มีความอบอุ่น และจิตใจของเราก็ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมที่ท่านแนะนำสั่งสอนเรื่อยมา ทางจิตใจของเราได้บุญได้มหากุศลจากการบริจาคน้ำมันเข้าสู่ส่วนรวมนั้นอีกด้วย สมบัติก็หนุนเข้าไปสู่คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติ หายใจโล่งหนึ่ง แล้วผลบุญกุศลที่เราเข้าไปบริจาคนั้นมาเป็นบุญเป็นมหากุศลต่อตัวเราเอง เรียกว่า ทานบารมี อีกประการหนึ่ง ประการสำคัญก็คือที่เราได้ยินได้ฟังอรรถธรรมจากครูจากอาจารย์ในเวลาเราช่วยชาติ การแนะนำสั่งสอนก็เป็นไปด้วยกัน ทั้งสั่งสอนทางด้านวัตถุและทางด้านธรรมะเข้าสู่ใจ เราก็ให้ต่างคนต่างอุตสาหะพยายามปฏิบัติตน

คุณงามความดีนี้แหละจะเป็นที่พึ่งเป็นที่พึ่งตาย เหมือนพระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลาย เลิศเลอมาแล้วด้วยอำนาจแห่งคุณงามความดีนี้ทั้งนั้น เราเป็นลูกศิษย์ที่มีครูขอให้พากันพยายามปฏิบัติตามครู ผลอันเป็นสิริมงคลจะเป็นสมบัติของพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน เอา

ผลการแสดงก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลา ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดย
ทั่วกันเทอญ

วันที่ ๓๐ ดอลลาร์ที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงแล้ว ๔๓,๘๘๘ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้
หลังจากมอบแล้ว ๒๗ กิโล ๑๔ บาท ๓ สตางค์

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com